

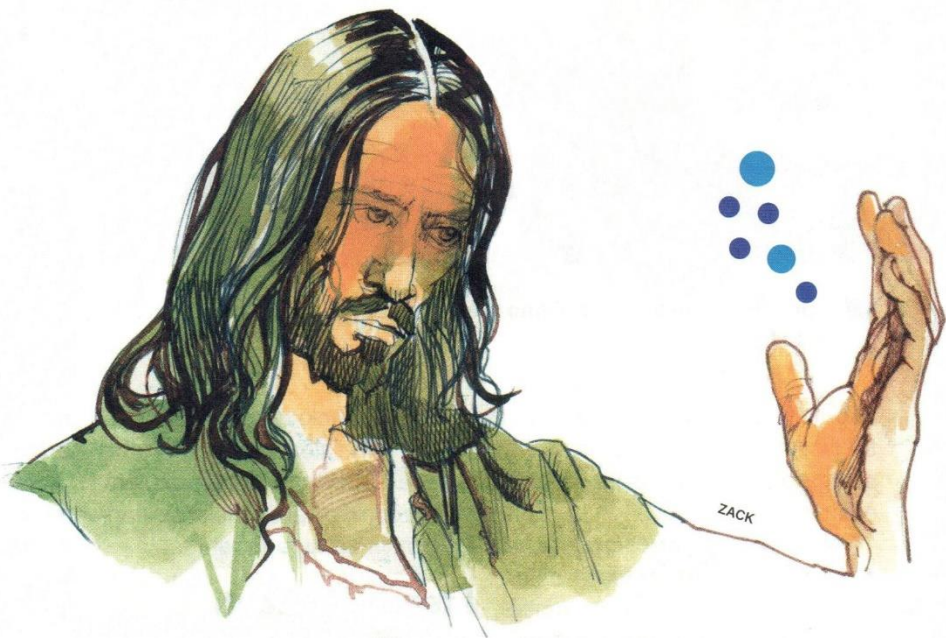
Ochrnutý chlapec

■ vyprávění pro rodinu

Představme si, jak by asi mohl vyprávět o svém uzdravení chlapec, který dřív býval ochrnutý...

Veselá společnost

Je nás pět a jsme nejlepší přátelé. Známe se od dětství. Chodili jsme spolu do školy, do synagógy a vymýšleli spoustu her. Nejraději jsme lezli po stromech. Soutěžili jsme, kdo vyleze nejvýš a nejrychleji. Jednou jsem vyhrál já, protože jsem byl výš než moji kamarádi, díval jsem se na ně shora a křičel: „Zkuste vylézt sem nahoru!“

Stalo se neštěstí

Pak jsem vylezl ještě o kousek výš, v jednu chvíli mi ale noha uklouzla po větvi a spadl jsem na zem. Chvíli jsem o sobě

Ježíšovo slovo osvobozuje od hříchu a od ochrnutí. Zázrak je toho znamením.

nevěděl. Když jsem se probral, ležel jsem na střeše našeho domu. Mohl jsem hýbat rukama a hlavou, ale nohy jako by už neexistovaly. Rodiče mě vzali k několika lékařům a radili se i s léčiteli. Všichni jim však odpovídali stejně: „Ten chlapec už nikdy nebude chodit, zlomil si něco důležitého v zádech.“ Moji čtyři přátelé mi byli vždycky nablízku. Přestali pořádat závody ve šplhu (taky proto, že jim to rodiče zakázali) a často mi dělali společnost. Vyrobili pro mne také nosítka ze dvou dřevěných tyčí, kterými byla provlečena látka. Od nehody uplynulo již několik let. Naučil jsem se dělat mnoho věcí vsedě, s pomocí rukou a paží. Někdy jsem si ale říkal, proč se mi tohle neštěstí stalo?

Někteří lidé mi ale říkali divné věci: že jsem si to zasloužil, protože jsem nebyl dost hodný. Ale já si nemyslím, že jsem byl horší než ostatní moji kamarádi! Tyhle řeči mi působily bolest a kvůli nim jsem se na Boha i zlobil. Zkrátka jsem si myslel, že Bůh už není můj přítel.

Slavný léčitel

Jednoho dne ke mně domů přišli mí kamarádi a byli velmi nadšení: „Rychle, naložíme tě na nosítka a odneseme k Ježíšovi, tomu slavnému léčiteli, který se dnes vrátil sem do Kafarnaá.“ Nechtělo se mi. Takových lékařů a léčitelů jsem viděl desítky a bylo to k ničemu. Už jsem rezignoval. Ale oni mě nenechali ani domluvit; položili mě na nosítka a téměř poklusem odnesli k domu, kde se Ježíš zastavil. Stála tam ale spousta lidí. Moji přátelé se snažili udělat místo a dostat mě dovnitř, ale moc to nešlo. Přestalo se mi to líbit a říkal jsem jim, že se chci vrátit domů.

„Mám nápad,“ řekl jeden z nich, „zkusíme ho dovnitř spustit střechou!“ A než jsem se nadál, šplhali i s mými vratkými nosítky po schodech na terasu. „Nechte toho! Chcete, abych si

zlomil ještě ruce a krk?“ Ale oni měli neotřesitelnou víru v Ježíše, položili mne s nosítky na okraj střechy a odstranili z ní část hlíny, slámy a prken. Když byl otvor dost velký, řekli mi, abych se pevně držel a spustili mě pomocí dvou provazů přímo před léčítele. Pak všichni čtyři s očima navrch hlavy sledovali, co se bude dít.

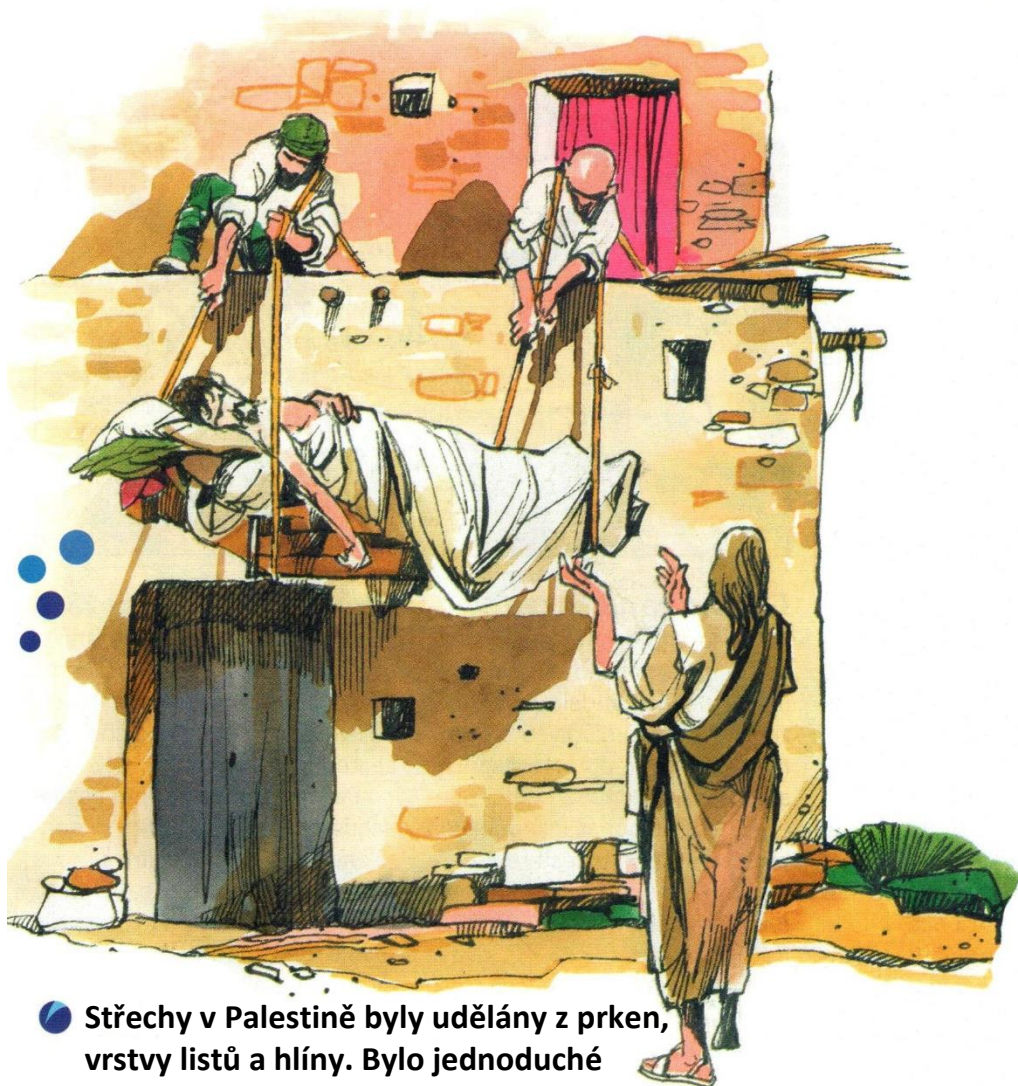
Bůh je stále můj přítel

V místnosti nastalo velké ticho a Ježíš řekl těm, kteří stáli okolo: „Tihle mi opravdu věří.“ Pak se na mě láskyplně podíval a řekl: „Můj synu, tvé hříchy jsou odpuštěny.“ Vzrušením jsem zatajil dech. To je první člověk, který mě neobviňuje, neříká mi, že jsem byl špatný, ale mluví o odpuštění! Všiml jsem si některých zákoníků, kteří si mezi sebou něco šeptali. Vím, že tito lidé jsou ve znalosti Zákona úplní mistři. Viděl jsem jejich rozhořčené tváře. To chápu! I můj učitel ve škole nás učil, že jen Bůh může odpustit hříchy.

Ježíš se teď obrátil k zákoníkům: „Proč tak uvažujete sami v sobě?“ Pak pokračoval otázkou: „Je snazší říci tomuto ochrnutému chlapci: 'Tvé hříchy jsou odpuštěny', nebo říci: 'Vstaň, vezmi svoje nosítka a chod'“? Abyste však věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy...“ Pak se ke mně Ježíš znovu otočil, podíval se mi přímo do očí a řekl: „Říkám ti: vstaň, vezmi si svoje nosítka a jdi domů!“ Všichni se na mě podívali. Ježíš mi nařizuje, abych chodil? Ještě teď se mi dojetím tají dech! Zkusil jsem to: posadil jsem se, podařilo se mi ohnout jednu nohu, pak druhou a vrávoravě jsem se postavil na nohy. Dokonce jsem se sehnul, abych sebral nosítka i

s tyčemi. Vypadal jsem jako dítě, které dělá první krůčky, ale k mému úžasu to šlo. S pomocí ostatních jsem pomalu vyšel z domu.

Teprve teď chápu, co měl Ježíš na mysli, když řekl: „Můj synu, tvé hříchy jsou odpuštěny.“ Znamená to, že Bůh vždycky zůstal mým přítelem, i když jsem o jeho přátelství pochyboval. Lidé se rozestoupili, a jak jsem mezi nimi procházel, slyšel jsem, jak chválí Boha a vzájemně si říkají: „Něco takového jsme ještě neviděli!“

● Střechy v Palestině byly udělány z prken, vrstvy listů a hlíny. Bylo jednoduché je odstranit.

Skutečná historie

Vesnický dům

Dům Šimona Petra v Kafarnaum se možná podobal tomu na protější kresbě. Představme si, jak Ježíš a jeho učedníci přicházejí: nejprve projdou dvorem, kde se členové rodiny věnují svým každodenním povinnostem (tkají, starají se o domácí zvířata, melou obilí nebo pečou chleba), pozorují hrající si děti, pak otevřou dveře a vstoupí do domu. Na chvíli se zastaví, aby si jejich oči zvykly na přítomnost. Menší domy mívaly také jen jednu místnost.

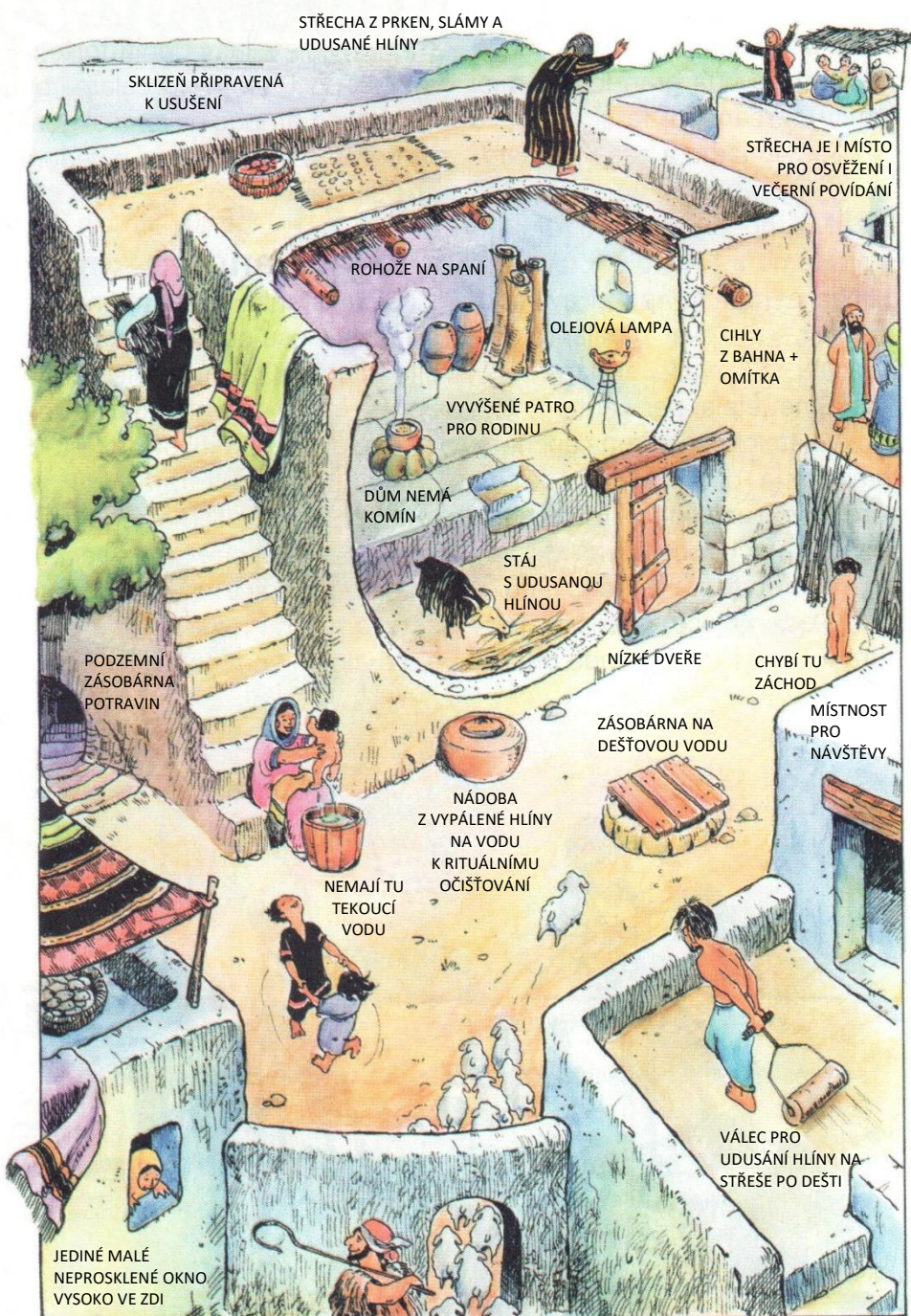
Život na střeše

Podnebí je mírné a po většinu roku se každodenní život odehrává pod širým nebem, na dvorech nebo na plochých střechách domů, které se skládají ze tří vrstev: nejprve leží trámy z cypřišového nebo cedrového dřeva, na ně se dává sláma a ta se pokrývá vrstvou hlíny, pečlivě udusané kamenným válcem proti zimním deštům.

Odkrýt takovou střechu nebylo příliš obtížné: „Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel.“ (Mk 2,4). V Lukášově verzi (Lk 5,19) je nemocný spuštěn dolů poté, co „udělali otvor v dlaždicích“; takto popisuje scénu ten, o němž se předpokládá, že pocházel z Antiochie, kde mohl získat představu o dlaždicovém typu střechy. V Ježíšově době byly ale takové střechy na vesnicích poměrně vzácné.

Ježíš pohoršuje

Ježíš nabízí hříšníkům své přijetí a Boží odpuštění, ale tím vyvolává pohoršení a rozhořčení. Židé věřili v odpuštění všech hříchů: Bůh umí odpustit těm, kdo činí pokání. Člověk však musel nejdříve projít cestou pokání, které projevovat obětováním v chrámu, a nakonec musel nahradit škodu a urážku způsobenou bližnímu. Ježíš namísto toho přijímá hříšníky, aniž by od nich nejprve požadoval pokání a aniž by je dokonce podrobil kajícímu obřadu, jako to dělal Jan Křtitel. Přijímá

je takové, jací jsou, s plnou důvěrou v milosrdenství Boha, který je hledá.

Proto býval Ježíš obviňován, že je přítelem lidí, kteří zůstávají hříšníky. Jeho jednání bylo nepřipustné. Ježíš však nestaví hříšníky před ustanovení zákona, ale před Boží lásku a něhu. Proč? V čem bylo jeho jednání jiné?

Den odpuštění podle Židů

V Den smíření (Jom Kipur) se celý izraelský národ vyznával ze svých hříchů a prosil Boha o odpuštění a očistění. Během této slavnosti velekněz, oblečený v bílém rouchu, nejprve přinášel oběť za své hříchy, pak za hříchy všech kněží a nakonec za hříchy lidu.

Byl to jediný den v roce, kdy velekněz vstupoval do „velesvatyně“, tedy do nejvnitřnější a nejposvátnější části chrámu. Tu pokropil krví z oběti.

Pak před něj přivedli obětního kozla, tomu položil ruku na hlavu, a nakonec ho vyhnal do pouště na znamení, že hříchy lidu byly odčiněny.

Zážitek

Seznámení s přáteli

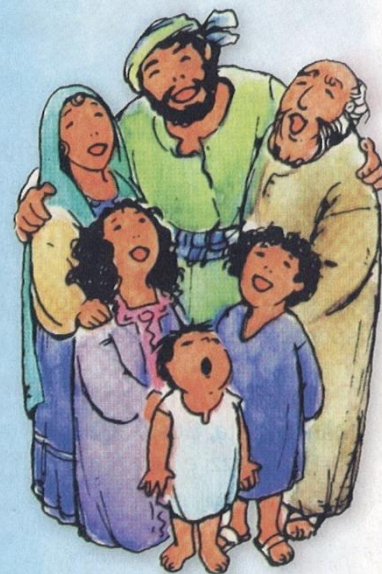
V Ježíšově příběhu se mnohokrát vypráví o tom, jak je důležité mít dobré přátele. Proto je důležité poznat chlapce a dívky, kteří jsou vám blízcí. Zde je jednoduchá hra, kterou si můžete ve skupině zahrát.

Všichni hráči se postaví do kruhu. Vedoucí hry jednoho z nich vybere a ten musí říci své jméno. Hráč vedle něj musí zopakovat jméno prvního hráče a říci své jméno, další hráč musí zopakovat jména prvního a druhého hráče a říci své jméno, čtvrtý hráč musí zopakovat jména prvního, druhého a třetího hráče a říci své jméno, a tak dále, dokud se první hráč nesplete, potom se začíná znovu. Vyhrává ten, kdo udělá nejméně chyb.

Autor: Bruno Ferrero

S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 2/2022 – 2023 D. Žofák.

Pán, který miluje každého

Pane, ty nad námi bdíš
jako milující rodič.

Pomoz nám, abychom
všude viděli tvou dobrotu a lásku.

Dej, aby všichni lidé
na světě měli to,
co potřebují ke skutečnému štěstí.

A když nežijeme podle
tvého plánu lásky, odpusť nám.

Pomoz nám, abychom nechtěli
dělat to, o čem víme, že je špatné;
chraň nás před zlem.

Když se k nám chovají
nespravedlivě, pomoz nám odpustit.
Jsi všemohoucí nyní i navždy.

Amen.